

forebragt ham Klager fra Drengene. "Sogneraadsformand Christoffersen, Flakkebjerg, har i mange Aar haft Flakkebjergdrengene. Ingen af Drengene har nogen Sinde beklaget sig over Behandlingen paa Anstalten, og det er hans Overbevisning, at Forstander Mortensen behandler dem godt." Karl S. Lorentzen: "Har intet at beklage sig over."

Gaardejer Jens Nielsen har Drengen Peter Nielsen Hansen, som er noget indskrænket, men han beholder ham, fordi han siger, at han ikke kan taale at være et Sted, hvor han ikke kan se Flakkebjerg. Einar Nicolai Hansen siger, at han „synes ikke, at der er Grund til Klage, og synes ikke, at Drengene blive straffede haardere end fornødent.“ Arbejdsmand Emil Oskar Johan Mikkelsen — det er ham, hvis Forklaring er bleven nævnt under Forhandlingerne her — har gentagne Gange gjort sig skyldig i Tyveri og er bleven straffet derfor. Han kom saa i 1891 paa Flakkebjerg. Det andet Aar var han ude i Sommertjeneste, men gjorde sig skyldig i Tyveri. Han blev saa afleveret uden Dom og blev paa Flakkebjerg straffet med 20—30 Slag Ris og 14 Dages Arrest med Hænderne dels for paa og dels bag paa. Senere straffet af Mortensen med Tamp. Efter at han er kommen fra Flakkebjerg, er han straffet en Gang for Hæleri, en Gang for Tyveri og en Gang for Vold. Murer Jens Mikkelsen. „Var i det hele tilfreds med Opholdet paa Flakkebjerg og synes, at Forstander Mortensen er en god og skikkelig Mand overfor Drengene — kun er han for hidsig, naar han begynder.“ Arbejdsmand Poul Laursen kritiserer Mortensen stærkt — „han tilføjer, at Forstanderen aldrig slog, uden at vedkommende havde forset sig.“

Snedkermester Jens Madsen har været paa Flakkebjerg fra 1895—99. „Han er i et og alt tilfreds med Opholdet paa Anstalten. Han har selv faaet Prygl mange Gange, men ikke uden at have fortjent det, og han skylder Forstander Mortensen, at han er kommen paa den rette Vej i Livet, da Mortensen har forstaaet at lære ham som saa mange andre at arbejde.“ Det er en Udtalelse, som jeg tror, det dog er værd at lægge Mærke til, den retter ikke saa lidt paa, hvad Mortensen har gjort sig skyldig i af beklagelig Overdriivelse. Sømand J. T. J. Holst kritiserer Forholdene stærkt. Hans Frich. „Har intet at klage over Behandlingen paa Anstalten. Han er af og til bleven revset, men har altid fortjent den Straf, han har faaet.“

Valdemar Jepsen. „Forstanderen slog aldrig, uden at han havde Grund dertil, men han blev hidsig og slog mere end rigtigt efter Komparentens Skøn. I øvrigt synes han, at Forstanderen var en god Mand, der tog sig af Drengene, men maaske var han for tilbøjelig til at opvarte dem med Vittigheder. „Oscar Marius Vendelbo, straffet strengt flere Gange. „Roser dog Mortensen, men synes, han er for hidsig. „Saa er der endelig Niels Christian Christensen, den dejlige Dreng, som kun to Gange har gjort sig skyldig i Brandstiftelse.

Se, disse Forklaringer, som jeg her i al Korthed har nævnt, tror jeg dog, man skal have med, naar man vil danne sig et samlet Billede af Forholdene paa Flakkebjerg, og hvad der er foregaaet der. Underligt kan det se ud, at saa mange Dreng udtale sig saa godt om Mortensen, som de gøre, og udtale sig saa ringe om de Afstraffelser, der have fundet Sted, naar der har fundet den Række af Straffe Sted, som ere omtalte og refererede her i Tinget. Men der vil jeg dog nævne — og det er en Ting, som ogsaa har spillet sin Rolle for mig ved Spørgsmaalet om Anerkendelse eller Ikke-Anerkendelse —, at man maa huske paa, at alle disse beklagelige Tilfælde, hvor Mortensen er gaaet for vidt, at de hverken ere fra i Dag eller i Gaar eller fra det sidste Aar, men de fordele sig over alle de 10 Aar, hvori han har været Forstander paa Anstalten, og der har altsaa i Løbet af disse 10 Aar været et Antal Tilfælde, jeg ved ikke, om det er 10—12, eller hvor mange, hvor han har straffet meget strengt. Men alligevel daglig har hans Fremfærd mod Drengene været saaledes, at de i det hele, ogsaa de blandt dem, der ere straffede, holde af ham og sætte Pris paa ham. Det har jeg ment burde tages i Betragtning, naar Spørgsmaalet blev, ikke om fra Statens Side at ansætte Mortensen i denne Tjeneste, det er han ikke bleven, og det vilde jeg ikke være med til, men om at afgøre, om man skulde nægte Statsanerkendelse til Anstalten med Mortensen som Forstander og derved udsætte sig for, at Anstalten kom udenfor Børneopdragelsens og Overværgeraadets Tilsyn og kom udenfor Rækken af de Anstalter, som staa til offentlig Disposition.

Naar man nu spørger, hvad der skal gøres med Flakkebjerg, mener jeg, at man der ganske rolig kan slutte sig til de Tanker, der ere udtalte af den ærede Ordfører og det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard), nemlig, at det er dog rigtigst